

min Opmærksomhed. Selve Forslaget er fremsat af hele det i det andet Thing over Regjeringens Udkaft nedsatte Udvalg, og jeg skal med den høitærede Formands Tilladelse oplæse de Bemærkninger, hvormed Ordføreren motiverede Forslaget til denne Paragraph. Han sagde: „Endelig har Udvalget i sin Heelhed været af den Mening, at der let kan opstaae Stridigheder i Anledning af de mellem Foderværterne og Sogneraadene afsluttede Contracter, og at disse Stridigheder ikke med Sandsynlighed ville kunne ventes at finde nogen billig Afgjørelse i Henhold til selve de afsluttede Overenskomster, idet de maae være afsluttede under den Forudsætning, at den hidtilværende Tilstand vilde være i en ubestemmelig Fremtid. Man har ikke tidligere tænkt sig, at dette Forhold vilde blive afløst, og, naar man navnlig har afsluttet Overenskomst om, at vedkommende Fodervært ikke alene skal holde Hesten vedlige men ogsaa remontere, vil det næsten være umuligt for en Domstol at komme til nogen Afgjørelse i Henhold til den oprettede Contract. Derfor har man troet, at en arbitrar Afgjørelse i nærværende Tilfælde vilde være at foretrække, og vi have altsaa indstillet, at en saadan kunde træffes“. Forslaget er af Alle dem i det andet Thing, der have ytret sig om det, blevet meget paastjønnet, og af de Jurister, der have Sæde i Folkethinget, har ingen fundet sig foranlediget til at reise nogen Indsigelse mod den deri indeholdte Bestemmelse. Dette maa tjene til Forklaring af, at heller ikke jeg har troet at burde gjøre nogen Indsigelse imod Bestemmelsen, som jeg har betragtet ubelukkende fra et praktisk Standpunkt; jeg har deri seet et Forslag, der kunde lette en mindelig Afgjørelse, og som i Mangel af en saadan kunde bevirke en praktisk Afgjørelse af de enkelte Stridigheder, som maatte forekomme. Jeg har ikke tillagt Sagen nogen meget stor Betydning, men som praktisk Forslag har jeg som sagt troet, at Bestemmelsen fortjente Paastjønne. At den muligt kan komme i Strid med almindelige Retsgrundfætninger, tør jeg ikke benægte. Jeg tilstaaer, at jeg ikke har troet i saa Henseende at burde gjøre mig til Talsmand for Forhold, som jeg dog ikke i den Grad er bekendt med;

naar Betænkeligheder af den omtalte Art imidlertid gjøre sig gjældende, skal jeg heller ikke modsætte mig et Forslag, som sigter til enten ganske at ubelade den omhandlede Paragraph eller til at omforme den saaledes, at den saavel kan svare til sit oprindelige Siemød som ogsaa være overensstemmende med de almindelige Retsgrundfætninger. — Det er blevet omtalt, at den Sum, med hvilken Udskrivningsdistricterne skulle kunne frigjøre sig for deres Forpligtelse til at levere en Districtshest i det Tilfælde, at dens Numer er blevet ledigt, er bleven nedsat fra 275 Rd., som var foreslaaet af Regjeringen, til 200 Rd. Jeg skal i den Anledning ligeoverfor et æret Medlem for Ide Kredts (Mourier-Petersen) bemærke, at der jo ikke her er Tale om nogen Forbring, som Krigsbestyrelsen stiller til Udskrivningsdistricterne. Det, som Krigsbestyrelsen er forpligtet til at fordrø af Udskrivningsdistricterne, det er, at de skulle præstere en Hest. Den Sum, der sættes som antagelig i det Tilfælde, at Hesten ikke præsteres, indeholder altsaa kun et imødekommende Forslag. Den strenge Ret er, at Udskrivningsdistrictet skal præstere Hesten, og dermed vilde Krigsbestyrelsen naturligtvis altsaa berolige sig; det er kun for at lette Afløsningen af det hele Forhold, at det omtalte Forslag overhovedet er fremkommet. I det andet Thing har imidlertid den Frygt gjort sig gjældende, at nu, da hele det hidtilværende Forhold skal ophæves, og da altsaa Hærens fremtidige Hestebestand vil blive noget afhængig af, hvilke Heste der ved Afleveringen modtages som tjenestedygtige, ville muligvis Mønstingscommissionerne vise sig noget vel strenge og søge at virke hen til, at de Heste, som blive fremskillede til Aflevering, blive casserede, hvorved da de vedkommende Udskrivningsdistricter ville blive nødsagede til at anskaffe en ny Hest eller at fritjøde sig ved at indbetale den af Regjeringen foreslaaede Sum af 275 Rd. For at modvirke en saadan Tilbøielighed, som man frygtede for, at der vilde være tilstede hos Mønstingscommissionerne, er det, at man i det andet Thing har sat stor Priis paa at faae Summen nedsat til 200 Rd. Jeg har derimod fra Krigsbestyrelsens Standpunkt gjort gjældende, at i saa Fald vilde Hæren ikke faae